

til det kongelige Theater, som man i det Hele taget maatte ønske i Besiddelse af saa gode Kræfter som muligt. Jeg troer, at der overeensstemmende med disse Anskuelser ikke kan være noget Væsentligt at erindre imod, at der nu er fremkommet Forslag om at bevilge Odense Theater det omhandlede Bidrag, der i og for sig er for ringe til at kunne bære eller skabe et Theater, hvor forøvrigt ingen Betingelser for dets Existens ere tilfede, men kun maa betragtes som en Anerkjendelse af en kunstnerisk Stræben.

Sfcherning: Man vil let indsee, at 500 Rd. givne i Aar, ere en Opmuntring til at forlange 2000 Rd. næste Aar, og saaledes fremdeles. Theatret i Odense skal vel være en lille Forberedelsesskole til Theatret i Kjøbenhavn, og saa nyttig vil den inden ganske faa Aar blive, at man ikke bør lade den gaae tilbage. Den vil da ikke kunne gaae frem, medmindre den faaer 2, 3, 4000 Rd. Det vil gaae som med det ethnographiske Musæum. Det bliver ypperligt pleiet; men det er dyrt. Det er ganske vist, at den Mand, der sørger for det ethnographiske Musæum, har en overordentlig stor Fortjeneste deraf; men det er ligesaa vist, at hans Nidjærhed derfor stedse vil føre til større og større Bekostninger. Vi maae i denne Henseende blive staaende ved faste Summer og ikke spørge: passe de til det ethnographiske Musæum? — men passe de til vor Leilighed. Og naar den ærede Minister gjentagne Gange om hver af disse Summer siger: det er kun smaa Summer, og vi saa summere alle disse smaa Summer op, saa ville vi see, at det hele Budget kommer til at bestaae af store Summer; thi det er mange Bække smaa, der gjøre en stor Aa!

Ordføreren: Da jeg hører til det Mindretal, som ikke har været med at stille Forslaget om, at de 500 Rd. til Odense Theater skulle udgaae, skal jeg tillade mig at oplyse, hvorfor jeg ikke har sluttet mig til Flertallet. Foruden de Grunde, som ere anførte af den høitærede Minister, skal jeg bemærke, at naar Hovedstaden, den største By i Danmark, aarlig faaer 50,000 Rd. til Theatret, saa er det ikke saa overordentligt, at den næststørste By i Kongeriget faaer 500 Rd. Det er saa ofte heri Salen udtalt: Hjælp Dig selv, saa skal Staten hjælpe Dig; men saalange I hjælpe Eder selv, vil Staten heller ikke gjøre Noget for Eder. Dette Princip er saa ofte udtalt, og jeg troer, at det kan anvendes med Hensyn til Theatret i Odense. Dette Theater bestaaer ikke uden betydelige Opoffrelser af Odense By. Tage vi et andet Exempel, tage vi Realskolen i Odense, som senere vil komme for, saa bestaaer den ogsaa alene ved Byens egen Hjælp, ved Opoffrelser fra Byens Side. Marhuus Realskole blev oprettet paa Statens Regning. Den kostede 7000 Rd. om Aaret, og den maatte nedlægges. Nu vil man oprette Realklasser i forskellige Byer, men ogsaa for betydelige Beløb. I Odense derimod bestaaer Realskolen i samme Omfang som Realskolen i Marhuus i sin Tid, og denne Realskole koster Staten kun 500 Rd. Dersom nu Odense ønskede, at Statskassen skulde yde et Tilskud af 1000 Rd. til denne Skole, saa vilde man vistnok finde dette meget billigt, det vilde ligefrem være en Besparelse for Statskassen at yde disse 1000 Rd. Nu ønsker Odense ikke 1000 til Skolen, men den ønsker 1000 Rd. fordeelte saaledes, at Skolen faaer 500 og Theatret 500 Rd., og naar Communen udtaler, at den vil dele det, saa forekommer dette mig at være mindre væsentligt, naar man maa erkjende, at det samlede Beløb kun er ringe.